

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δεύτερός μας χρόνος είναι,
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀβύβαι.

Χίλια δεκτακόσα δεγδοήντα πέντε,
τὸ Κουδέρνο πᾶει πρίμα μὲ πονέντε.

Ὁ Ῥωμηὸς τὴν ἑβδομάδα — μόνο μιά φορά θὰ βγαίνει,
κι' ὅταν ἔχω ξεπνᾶδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι — γιατί δὲν τοὺς ἀνέχομαι,
Κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

Δὲν θὰ ἔχουμε τσφτέρια — ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρια.
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἃ μ. ἔ.
Μές' στὼν φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ῥωμηὸς μας μὲ δακάρει.
Κι' ἄς τὴν δίνη ὁποῖος θέλει — εἰδ' ἄλλῶς δὲν μᾶς μέλει.

Εἰκοστὴ τετάρτη τοῦ μηνὸς Αὐγούστου,
κι' ὅρα ὅρα φθίνει ὁ καιρὸς τοῦ μούστου.

Ποῦντος δεγδόντα τρία,
κι' ἔστι χρημάτων χρεία.

Πολιτικὴ τις πράξις,
ποῦ εἶναι νὰ τρομάξης.

Λαίπν τῆς Ἀκροπόλεως τὸν δημοσιογράφον
κατὰ τὸ ἀπαράβατον τοῦ νόμου των καθήκον
ᾧ τῆς φυλακῆς κατέκλεισαν τὸν βορβορώδη τάφον,
εἰς σφαῖραν ἐγκληματιῶν καὶ τόσων καταδίκων,
διότι ἀπειλῆσε κι' ἐκεῖνος ν' ἀποκρούσῃ
ἐξαφικτὴν ἐπίθεσιν ἐν μέσῃ πρωτευούσῃ.

Δὲν ἐνθυμείσθῃ; οἱ χρυσοὶ ἐκεῖνοι Συνδικάτοι,
ποῦ ἔλην ἀπεγύμνωσαν σχεδὸν τὴν ἀγοράν,
ἐσκότωναν τὰς ὥρας των μ' ἀρχοντικὸν βραχάτι
σ' ἐνὸς μεσίου οἴκημα καὶ δίχως κἂν φρουράν.
Ἐδέχοντο τοὺς φίλους των καὶ ἔλους τοὺς μεγάλους,
καὶ μόνον ποῦ δὲν ἔκαμαν συμπόσια καὶ μπάλους.

Ἀλλὰ καὶ πόσα στίγματα αὐτῆς τῆς κοινωνίας
ἀνέτως περιφέρονται σ' τὸ μέσον τῶν τριόδων,
κι' ἀπολαμβάνοντα θερμῆς πολιτικῆς εὐνοίας
περὶ τὴν ζοὴν ἀκύμαντον εἰς παραδείσους ῥόδων;
Πόσοι ὡς τῶρα ἦρωες μὲ δολοφόνον χεῖρα
οὐδέποτε ἀνέπνευσαν τῆς φυλακῆς τὰ μύρα;

Καὶ ὅμως τὸν ἀνίσχυρον, πλὴν θαρραλέον ἄνδρα,
ποῦ διὰ τὴν πατρίδα του σ' τὰ ξένα ἐπρομάχει,
τὸ Κόκκα ἢ εὐάερος ξενίζει παληομάνδρα,
ὅπου κάθεται βαρὺς σὲ μερικῶν στομάχι.
Κι' ἐκεῖνοι ποῦ ἐφώναζαν τοὺς ἄλλους χαιρεκάκους,
ἀνέχον σήμερα βαθεῖς τῶν ἀντιπάλων λάκκους.

Ἀλλὰ δι' ὅ,τι ἄνομον κι' ἀλλόκοτον συμβαίνει
δὲν πρέπει νὰ εὐρίσκεσθε ποτὲ εἰς ἀπορίαν,
διότι σ' τὴν Ἑλλάδα μας πολιτικὴ σημαίνει
καταστροφὴν, ἐξόντωσιν, ἐκδίκησιν ἀγρίαν.
Καρμὶαν δὲν αἰσθάνεται συγκλίνουσιν καὶ σέβας,
καὶ τρέχει δηλητήριον εἰς ὅλας τῆς τὰς φλέβας.

Καὶ οἱ κρατοῦντες στιβαρῶς τὸν κίλκμον εἰς χεῖρας,
οἱ τόσας διερχόμενοι μαρτυρικὰς ἡμέρας,
ποδοπατοῦνται πάντοτε ὡς ἐκθετα τῆς μοίρας
ἐντὸς αὐτῆς τῆς ρυπαρᾶς καὶ φαύλης ἀτμοσφαίρας,
ποῦ ἔχει μόνας ἀρετὰς τὴν ἀναιδῆ βλακείαν,
τὴν ἀσυνειδήτον κλοπὴν καὶ τὴν χαιρεκαλίαν.

Ἀμελικτὸς δὲ πέλεκυς τῶν νέων Διοσκούρων.
βαρεῖα ἢ ἐκδίκησις, τὸ κτύπημα ταχύ,
καὶ μόνον σ' τὸν ἀείμνηστον ἐκεῖνον Κουμουνοῦδουρὸν
γενναῖα κι' ἀνεξίκακος ἐφώλευε ψυχὴ.
Δὲν ἔκρυπτε πολιτικὰ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ πάθη
καὶ ἀληθῶς γλυκύτατος πρὸς ὅλους συνεπάθει.

Πλὴν εἶθε καὶ οἱ νέοι τοῦ διαδόχου ἐπίσης,
μιμούμενοι τὴν ἀρετὴν πολιτευτοῦ μεγάλου,
νὰ λημονήσουν τὰς μωρὰς αὐτὰς ἀντεκδικήσεις,
μακρὰν παθῶν καὶ ὕδρεων καὶ παραμύθους σάλου.
Καὶ εἶθε εἰς τὸ στάδιον πολιτικῶν ἀγώνων
νὰ ἴναι αὐταπάρνησις ἐφόδιόν των μόνον.

Εδεργεσία κυριών
πρὸς τὸν πυρέσσοντα λαόν.

Τὸ Γκαζοχώρι τὸ πεινῶν καὶ διαρκῶς πυρέσσον
βαθέως συνεκίνησε καὶ ὑψηλὰς δεσποίνας,
κι' ἰδοὺ αὐταὶ ὡς ἀδελφαὶ ἐλέους εἰς τὸ μέσον
μὲ δίσκον περιέρχονται τὰς συμπαθεῖς Ἀθήνας.
Καὶ ὁ καθέννας πλούσιος ἢ πέννης Ἀθηναῖος
προσφέρει ὅ,τι δύναται προθύμως καὶ γενναίως.

Καὶ τίς λοιπὸν, ἀνθρώπινον καρδίαν ἔαν φέρῃ,
βαθέως δὲν αἰσθάνεται τοιαύτην καλοσύνην,
νὰ δλέπῃ τὰς κυρίας μας μ' αὐτὸ τὸ καλοκαίρι
νὰ περιφέρωνται πικρὰ δι' ἐλεημοσύνην;
Τὰ πλούτη των, τὸ γένος των καὶ ὅλα τὰ καλὰ των,
τὰ πάντα θυσιάζονται εἰς τὰ αἰσθητά των.

Ἄλλ' ὅμως ὅλ' αἱ δέσποιναι τῆς πόλεως ἐκείναι,
ποῦ περιτρέχουν τὰς ὁδοὺς ἐν φλογεραῖς ἡμέραις,
κατὰ μεγάλην σύμπτωσιν ἐδιδάσκα πῶς εἶναι
πολιτικῶν τῆς Ἀττικῆς κυρίαὶ καὶ μητέρες.
Ποῖα τῶντι σύμπτωσις!.. ἄλλ' ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ,
κάνεις φιλόφρων ποτὲ σὲ τέτοια δὲν προσέχει.

Κι' ἐνῷ ὑπὲρ τῶν νησιτικῶν μητέρων καὶ παιδιῶν
ἐργάζονται πυρετωδῶς αἱ χεῖρες καὶ ὁ νοῦς των,
παρέχουν κι' ἐξασφάλισιν συγχρόνως σφαιριδίων
ἵστούς δουλευτὰς συζύγους των καθὼς κι' εἰς τοὺς υἱούς των.
Καὶ οὕτω πῶς ἀμείβονται διὰ τὸν τόσον κόπον
κι' ἐκ μέρους τοῦ δημιουργοῦ κι' ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων.

Ἦ δουλευτῶν τῆς Ἀττικῆς καὶ μὴ ἐπιτυχόντων,
μητέρες πολυεὐπλαγχοὶ καὶ ἀγαθαὶ κυρίαὶ,
ἐργάζεσθε νυχθημερόν ὑπὲρ τῶν πυρεσσόντων
ὡς Παναγία δέσποιναι κι' οἰκτίρμονες Μαρία.
Καὶ ὅταν τοῦ Γκαζοχωριοῦ σωθοῦν οἱ πατριῶται,
φροντίσετε νὰ ἐγγραφοῦν τῶν Ἀθηνῶν δημόται.

Κατάλογος συνεισφορῶν
ὑπὲρ μεγάλων συμφορῶν.

Τὸ ἔργον τῶν συνεισφορῶν σπουδαῖον ὑποθέτομεν,
καὶ δι' αὐτὸ κατάλογον ἐνταῦθα παραθέτομεν.

— Γεώργιος ὁ βασιλεὺς καὶ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων
ἐξ Ἑσπερίας ἀπικρομὸς καὶ ἀφθονὸν κινῖνον.
— Σίγμα Σκουλούδης, ἄπασαν σχεδὸν τὴν Κωπαΐδα.
— Κωσταγγελης, τὴν τοῦ Λαοῦ γνωστὴν ἐφημερίδα.

— Κώστας (ὁ ρήτωρ τῶν ὁδῶν) στροφὰς ἀρχαίου λόγου.
— Ἀνδρέας ὁ Αὐγερινός, μιὰ τράπουλα τοῦ τζόγου.
— Λαμπρόνικος (ὁ Ὀλύμπιος) τὴν φόρτσα ντελ ντε-
[στίνο].
— Ὁ Νικολάρας (κωμῶδης) τὸ Φράκο τοῦ ἐκείνου.
— Ὁ Παππαμυχαλόπουλος, τοὺς τόσους πίνακές του.
— Ὁ Δούννης, ΧΡΟΝΟΝ ἔκτακτον μὲ τὰς περιγραφὰς του.

— Ὁ Λάμπρος ὁ Κορομηλᾶς τὰ καλοκαιρινὰ του.
— Καὶ ὁ Μασσῶνος ὁ γνωστὸς ἐπίσης τὰ δικά του.
— Γιατρὸς Κινδύνης, κίνδυνον καὶ χάπια τοῦ σιδήρου.
— Ἀλφα Παράσχος (ποιητής) ὥδᾶς ἐκ τοῦ προχείρου.

— Μιχάλης Λάμπρος (Παρνασσός) ἀσφάλειαν τοῦ
— Ὁ Κοσσονάκος, χαστουκισαὶ καὶ τὰ μαγκουφαρί.

— Σταμούλης (πρόην βουλευτὴς) μιὰ κόκκινη γραῖτα.
— Τζάνης (λατίνος τῆς βουλῆς) parlata transformata.
— Ροβέρτος Ῥώμας (ιατρός) τὰς ναυτικὰς του γνώσεις.
— Πι-Καλλιγᾶς, ἐπιστολὰς καὶ μερικὰς κενώσεις.
— Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, τὴν σεβαστὴν εὐχὴν του.
— Διάφοροι ἐπίσκοποι, καθεὶς τὴν ἰδικήν του.

— Νι-Στεφανίδης, τὴν φωνὴν καὶ τὸ μισὸ μπουρνέζι.
— Δαμασκηνός, ἀνέξοδα τοὺς ἐνδεεῖς νὰ λούζῃ.
— Μακράκης, τὸ τρισύνθετον καὶ κάμποσα κινήματα.
— Δουζίνας (ἐπιτροπικός) τριάκοντα λεμόνια.
— Θεόδωρος (πρωθυπουργός) προσρήσεις καὶ συμμάχους.
— Πι-Καθδαδίας, πᾶν θηρὰς κι' ἀρχαίους μαστράτους.

— Λομπάρδος, ὡς κλιστήριον τὴν κλασικὴν του ῥίμα.
— Τρικούπης ἐκ Μαριεμιάδ, Γερμανικὰ κινίνα.
— Σεμτέλος, τὸν χωλὶαμβόν καὶ τῆς κρυφαῖς τῆς τῆς.
— Διάγγελος, τὸν οἰκτὸν του γιὰ τῶν πτωχῶν τῆς τῆς.
— Ἀπόλλων, τὸν πολύκροτον Περιπλανώμενον τῆς.
— Ὁ Κασσιμάτης, τὸ φοκδλ καὶ τὸ νόμετρον του.

— Ἐμετικά ὁ ὑπουργὸς τῶν παιδίων Ἀντωνάκης.
— Τὸ δράμα τῶν Κοινωνικῶν πληγῶν ὁ Ἀρμενιάς.
— Ὁ Πύργας μας, τὸν Φοῖβόν του καὶ τὸ στακτὶ καπνῶ.
— Ἡ συνοικία τοῦ Ψυρῆ, τὸν παθολόγο Μπέλο.
— Ὁ κύρ Θανάσης Κατσανδρῆς, μιὰ μύτη ἐκ τῶν δῶ.
Καὶ οὕτω τὸν κατάλογον τῶν εισφορῶν τῶν κλειῶ.

Πάντες λοιπὸν ὀφειλομένον θερμὰς εὐχαριστίας,
εἰς τὴν κλεινὴν ἐπιτροπὴν τῶν κυριῶν ἐκείνων,
ποῦ εἰς τοιαύτην ἐποχὴν φρικτῆς ἀχρηματίας
δὲν φείδονται παντάπασι καὶ κόπων καὶ κινδύνων,
μὰ πέρνουν καθημερινῶς τὰ σπῆττα ἴσθιν ἀράδα
κι' εἰς βάρος τῶν εισπράξεων χορταίνουσι καρποῦ.

Λαμπρόν ξενοδοχεῖον
πλησίον τῶν Χαυτείων.

Ἐν τῷ κέντρῳ τῶν Χαυτείων, σὲ καφενὲ καροί,
ξενοδοχεῖον «Θράκη» Βασίλη Μπομπολέτη,
μὲ φαγητὰ τῆς ὥρας κι' ἀθάνατο κρασί,
ὅπου ξεχνᾶς ἀμέσως τὸ κάθε σου σεκλέτι.

Φιλολογικὸν
Περιοδικόν.

Ἄν ὄντως περιοδικὸν τερπνὸν ἐπιθυμῇτε
μὲ γλαφυρότητα πολλὴν καὶ ὕλης καὶ εἰκόνων,
εἰς τῆς Δειψίας τὴν «Κλειῶ» συνδρομηταὶ γραφῆτε
εἴκοσι φράγκα συνδρομὴν πληρώνοντες καὶ μόνον.

Συνιστῶμεν κατ' ἰδίαν
ἰδικὴν μας κωμῶδιαν.

Δὲν ἔχει τὰ προσόντα ἀν θέλῃς ν' ἀναγνώσῃς
λεπτὰ εἰς τὴν Ἑστίαν τριάντα θὰ πληρώσῃς.

Γιὰ τὸ θεο, ντοτόροι,
ἐμπρὸς ἴσθιν Γκαζοχώρι!

Ἐπείγουσα ἐπιστολὴ
τοῦ Κόντε Ῥώμα μὲ χολή.

Ἀγαπητὲ Πρωθυπουργέ...

Σὰς ἐπαναλαμβάνω
ἐκείνο ποὺ πολλὰς φορὰς σὰς εἶπα ἔως τώρα,
ὅτι κι' ἐγὼ γιὰ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν δὲν κάνω,
ἐν τῇ ἑλπίδι κι' ἐμετὸν μοῦ φέρει κάθε μύτρα.
Καὶ ἄλλοτε μ' ἀκράδαντον πεποίθησιν σὰς εἶπα,
ὅτι ἐὰν κάμω μοναχὰ μὲς ἴσθιν νερὸ μιὰ τρύπα.

Καὶ τώρα, φίλε κύριε, σὰς λέγω κατ' ἰδίαν,
ἐν τῇ τῶνα καιρὸν τὸν μπουσούλα θ' ἀφῃσω,
κι' ἐν τῇς ὀλίγων ἡμερῶν τραβῶ εἰς Μεσδαῦαν,
ἐν τῇς κατὰ κτῆμα μου σπουδαίως νὰ φροντίσω.
Πρόκειν νὰ λησμονήσωμεν κι' ὀλίγον τὴν πυξίδα
καὶ τῶν κτημάτων μας νὰ λάβωμεν φροντίδα.

Ὅστε φροντίσετε καὶ σεῖς μὲ τόλμην καὶ μὲ θάρρος
νὰ φέρετε τὸ σκάφος μας εἰς ὄριον σωτηρίας,
κι' ἂν σὰς φανῇ δυσδασακτὸν τῶν Ναυτικῶν τὸ δάρος,
καλέσατε τὴν Μπομποπουλὴν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας.
Σὰς δεσπῶ πολύτιμος θὰ ᾔνοι βοήθης σας,
κι' ἂς γίνῃ πρῶκτωρ ἀντ' αὐτοῦ κάνεις ἀνεψιὸς σας.

Ἐγὼ λοιπὸν ἀναχωρῶ εἰς ξένης γῆς ἐδάφη,
καὶ δι' αὐτὸ θερμότερα παρακαλῶ ὑμᾶς
νὰ λάβετε καὶ πρόνοιαν μικρὰν διὰ τὰ σκάφη,
ἀν πλειότερας θέλετε νὰ ἔχετε τιμὰς.
Καὶ πάλιν μ' ἐντόνον φωνὴν σὰς ἐπαναλαμβάνω,
ὅτι κι' ἐγὼ γιὰ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν δὲν κάνω.

Δι' ὅλ' αὐτὰ παρακαλῶ τὴν ἐξοχότητά σας
νὰ μὲ ἀφήσεται ἡσυχον ὁ σῶς φυσικὰς μου κλῆσις,
ἀφοῦ ἐγὼ δὲν ἔγινα νὰ ζῶ εἰς τὰς θαλάσσας,
ἀλλ' οὔτε γὰρ δεξαμενὰς κί' ἐξοπλισμοὺς τῆς Κίτης.
Ἐκ τῆς Ζακύνθου δέξασθε φιλήματα ἀπὸ στόμα
τοῦ Ὑπουργοῦ μὲ τὸ στανειό...

— Ὅρσε λοιπόν, θρασυδείλε, δὴδ τρεῖς μὲ τὴν μαχόμενος
καὶ πύγαινε ἑσά Σάλωνα γὰρ ὄρης τὸν γέρο-Σόφρο